

THE ART NEWSPAPER TÜRKİYE

Sergiler // Söyleşi

Ryan Gander'ın Türkiye'deki İlk Sergisi: Kediler, Saksâğanlar ve Toplumsal Alegoriler

Ryan Gander'ın PİLEVNELİ Dolapdere'de açılan kişisel sergisi, birey ve kolektif arasındaki ilişkileri, kamusal ve özel alanları sorgulayan bir keşif alanı sunuyor.

The Art Newspaper Türkiye

4 Aralık 2025

Ryan Gander'ın Türkiye'deki ilk kişisel sergisi *Pussies and Places*, 12 Kasım - 13 Aralık 2025 tarihleri arasında PİLEVNELİ Dolapdere'de izleyiciyle buluşuyor. Sergi, konuşan bir saksâğan, mermerden sokak kedileri ve yer adlarını betimleyen tablolar aracılığıyla, bireysel deneyimlerden toplumsal bağlamlara uzanan bir keşif alanı sunuyor. Gander, gündelik ayrıntılar üzerinden toplum ile birey ilişkisini; kamusal ve özel alan algısını sorgulamayı amaçlıyor.

ÇEREZ AYARLARI

Gündelik nesneler ve gözden kaçan detaylar aracılığıyla sanatçının açtığı bu alan, izleyiciyi mekânla etkileşim kurmaya, kendi gözlemlerini ve anlamlandırma süreçlerini aktif şekilde yaratmaya davet ediyor.

PİLEVNELİ ve Ryan Gander

THE ART NEWSPAPER TÜRKİYE: Bu serginin çıkış noktasından bahseder misiniz? Fikir nasıl şekillenmeye başladı?

RYAN GANDER: Serginin çıkış noktası üç farklı iş olarak şekilleniyor; bu çalışmalar, farklılıklarına rağmen ortak bir tema etrafında birleşiyor: “toplum”. Günümüzde herkes birey olarak düşünülüyor, bireysellik çağında yaşıyoruz diyebilirim. Oysa birçok eski uygarlıkta toplum, insanlar arasındaki grup bağları üzerinden tanımlanırdı. Aileler, arkadaş toplulukları, yani “kolektif” düşünce biçimleri... Dolayısıyla bireysellik ile kolektif toplum arasındaki bu fikir, bu sergideki temel ilgi alanım oldu.

Bu benim için bir değer, bir ayrıcalık... Ve evet, işleri üretmeye başlarken çıkış noktam buydu. Ama bu, herkesin işlerde aynı şeyi göreceği anlamına gelmiyor. Benim için iyi bir sanat eseri, tek bir yerden yola çıkıp milyonlarca farklı yere ulaşabilen bir şeydir. Bir esere baktığımızda sen de ben de ondan aynı anlamı çıkarıyorsak, bu sanat değildir; bu sadece iletişimdir. Sanat,

benim için iletişimsizliktir. Yani doğrudan anlamamanın ötesinde, farklı yorumlara açık olması gerekir. En iyi işler, birçok farklı yorumun mümkün olduğu, anlamların biriktiği işlerdir.

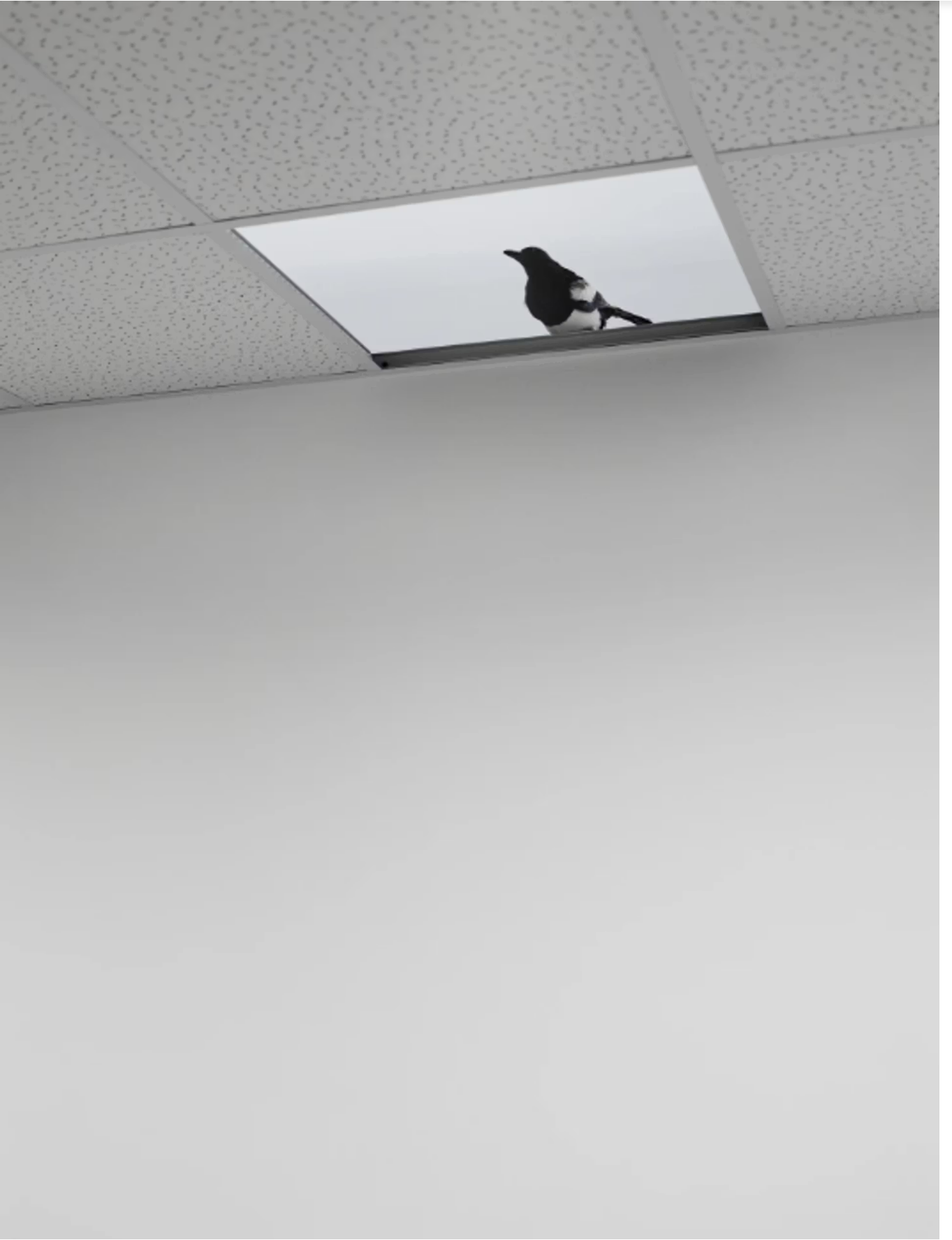
Bu sergi aynı zamanda Türkiye’deki ilk kişisel serginiz. Bu bağlamda İstanbul’un toplumsal dokusu, örneğin özellikle sokak kültürü ve kentle özdeşleşen kedi imgesi, sergiyle nasıl ilişkilendi ve şekillendirdi?

İlk bakışta öyle görünüyor, çünkü her yerde kedi heykelleri var. Aslında bu işleri, İstanbul’da sergi daveti almadan çok önce yapmaya başlamıştım. Sonra fark ettim ki burayla çok iyi örtüşüyor. Bu bağ, görsel olarak çok açık ve hatta biraz klişe bir bağlantı: kediler. Ama burada biraz vakit geçirdikten sonra benim için daha ilginç olan, sosyolojik bağlantı oldu.

İstanbul’da insanların burada olma biçimleri, “içeride” veya “dışarıda” olma halleri... Birine hoş karşılanmak ya da dışlanmak... Yerel olmak ya da yabancı hissetmek, kamusal ile özel alan arasındaki çizgiler... Sergideki üç işin de bu karşıtlıklarla ilgisi var. Burada yaşadıkça ve kentin tarihini, dinamiklerini tanıdıkça fark ettim ki, aslında sergi kedilerden çok bu meseleler hakkında.

Kedileri sergiyi okurken bir metafor olarak da görebilirsiniz. Kediler, insanlar gibi düşünülebilir. Bir araya gelen, küçük topluluklar oluşturan, bazen içeriye davet edilen, bazen dışarıda bırakılan canlılar. Dışarının içeriye girişi ve kimin kabul edilip kimin dışlandığı sorusu, bence burada temel mesele. Sokakta yaşayan kediler, yerinden olmuşlar, yoksullar... ve bu kediler, belki de hiç gitmediğiniz, belki sadece imajını bildiğiniz yerlerin resimleriyle çevrili. Bu da ayrı bir ayrıcalık meselesi: kimin zamanı ve parası var, kimin yok?

Benim için bu sergi, sosyo-politik bir sergi. Mekânın ve kolektif varoluşun sosyolojisi üzerine.

PİLEVNELİ ve Ryan Gander

Pratiğinizde küçük ayrıntılara ya da çoğu zaman gözden kaçan unsurlara dikkat ettiğiniz hissediliyor. Gündelik yaşamdan sizi özellikle çeken ya da işlerinizde tekrar tekrar karşımıza çıkan nesne ve motifler neler?

ÇEREZ AYARLARI

Evet, bence hepimizin içinde, görsel bir “sözlük” var. Beynimizde bir sürü işaret, simge, ikon ve fikir taşıyoruz. Kültürden kültüre bunları nasıl algıladığımız, nasıl anlamlarla eşleştirdiğimiz değişiyor. Ama ben daha evrensel olanları kullanmayı seviyorum - kimseyi dışarıda bırakmayan, herkese açık olan sembolleri.

Yani öyle çok özel, sadece benim gibi küçük bir grubun anlayacağı işaretler benim için ilginç değil. Mesela ben tekerlekli sandalye kullanıyorum, ama çoğu insan kullanmıyor. Bu nedenle tekerlekli sandalye üzerine bir iş yapsam çoğu insan bununla ilişki kuramaz.

Mesela sergide yer alan “gün batımı resmi”.. Gün batımı, evrensel bir sembol. Nerede yaşarsan yaşa, hangi kültürden olursan ol, herkes onunla bir anlam kurabiliyor. Belki bu anlamlar farklı ama herkes birbirinin ne hissettiğini az çok anlayabiliyor. Aynı şekilde saksı kuşu mesela. Bazı kültürlerde uğursuzlukla bağdaştırılır, bazılarında hırsız, narsist ya da hazine avcısı olarak görülür. Kediler de benzer bir şekilde birçok farklı anlamla ilişkilendiriliyor. Kediler aynı zamanda internette en çok paylaşılan hayvan; neredeyse evrensel bir simge hâline geldiler. Bu da çok tuhaf ama bir o kadar da ilginç bir olgu bence.

Sergiler

Kültür-Sanat

Sanatçı

Gündem
